

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

EL PARTIT DELS ALCALDES

A partir del pròxim cap de setmana els opinadors de la Catalunya interior haurem de començar a modular alguns arguments llargament consolidats. Durant anys, hem constatat la poca presència de dirigents d'aquí a llocs de decisió de la política nacional. Només hem tingut algunes presències col·laterals, ben diluïdes als bancs del Parlament, en despatxos oficials menors o bé en irrelevants rols a les direccions dels partits. Puntualment algun conseller durant els Tripartits. Amb quasi total seguretat, una osonenca i un bagenc prendran el comandament de la sala de màquines del nou Partit Demòcrata Català, el fill únic de CDC. A més, els acompanyaran a l'executiva l'alcalde de Sallent, David Saldoni, i els d'Igualada i Martorell, entre altres batlles d'altres comarques, totes ben allunyades de la ciutat de Barcelona. La seva joventut i l'origen extern respecte de la gran capital és un

factor comú en tots. Hi ha qui hi vol veure la mà del gran alcalde de Catalunya ara i de Girona no fa gaire, el President Puigdemont. La influència de l'anomenat territori dins de les noves sigles del PDC, el nou nom encara pendent de legalitzar, serà abassegadora. No s'havia vist mai abans en una organització en la qual els quadres dirigents majoritàriament sortien dels barris barcelonins benestants. Ara és l'hora de la gent com David Bonvehí en els llocs clau del partit que sorgeix després del recent funeral electoral per Convergència al Kursaal de Manresa. A toro passat, potser es pot dir que va ser un avis codificat que no vàrem saber percebre.

El nostre diputat és molt del Bages i en fa gala contínuament. L'exalcalde de Fonollosa farà tàndem amb la jove Marta Pascal de Vic. Ell li ha deixat el lideratge formal perquè considera que té un discurs polític més profund i es considera més eficaç als

despatxos. Per això serà el coordinador d'organització, el que abans era el secretari d'organització, o sigui, el que amonesta i controla els discòls de les agrupacions territorials, els que no segueixen els dictats de la direcció i els que tenen massa idees pròpies o extravagants. Precisament des del primer moment, els Demòcrates (suposo que els acabarem dient així amb el permís dels altres homònims seus, els escindits d'Unió) han volgut posar molt èmfasi en les denominacions. Els secretaris seran coordinadors i els militants han passat a ser associats. El nom no fa la cosa però condiciona i aquest grup de nascuts a la segona meitat dels setanta o principi dels vuitanta sembla que vol trencar amb el passat. Reneguen (sí, reneguen) del llegat polític de Jordi Pujol per considerar-lo superat i veuen Artur Mas com un mite. Fa un any encara parlaven del Partit del President. Si volen ser els de la moderació respecte d'altres més

abrandats (i socis actuals) potser podrien començar per relativitzar el valor del seu referent principal. Bonvehí serà el nostre home fort a la capital juntament amb la nostra dona parlamentàriament forta d'unes altres, l'Anna Gabriel de Sallent. Per cert, algú haurà de fer una bona anàlisi del que passa en aquesta vila del Llobregat on van sorgint polítics, un rere l'altre, que van fent el salt de la política local a la nacional o fins i tot estatal. El diputat destaca per moltes coses, també perquè es desplaça en cadira de rodes. Fet que el vincula visualment amb el temut ministre federal d'Economia d'Alemanya, en Wolfgang Schäuble. El nou coordinador d'organització de la nova Convergència (encara se li escapa el nom vell en les entrevistes) es podrà inspirar en la correcció formal però duresa argumental que el dirigent originari de la Selva Negra aplica a correligionaris i oponents sense fer-ne gaire distinció. La joventut i la mà esquerra que acredita en David l'haurà de mesurar de seguida amb tota mena de dirigents bregats en mil

batalles de passadissos amb moqueta tipus Germà Gordó, per posar un exemple d'actualitat i enregistraments filtrats. A vegades costa imposar-se a les velles guàrdies que es queden arrecerades a les seues centrals. Estaran al capdavant d'un partit amb una càrrega històrica molt feixuga i amb uns fonaments ideològics que han de concretar com més aviat millor. S'han presentat com un nou partit independentista i republicà. Si volen tenir èxit hauran de fer més propostes que aquestes i trobar nous mots per substituir el superat «pal de paeller», sobretot si és que en volen tornar a fer. Esperem molt d'ells per aquí. I sense embuts els demanarem que escombrin cap a casa mentre van obrint camins en aquest moment tan embrossat a Catalunya. Per si no els queda temps per pensar-hi o els fa vergonya obtenir algun *privilegi* local com la C-55 desdoblada, els ho anirem recordant de tant en tant per veure si deixem de ser la regió perduda, aquella que és (o era) tan a prop però tan lluny dels centres de poder.

NOLENS ALICUI
MOLESTIAM AFFERRE

Joan Soler i Golobart

SERVEI DE 'POCA-DOCUMENTACIÓ'

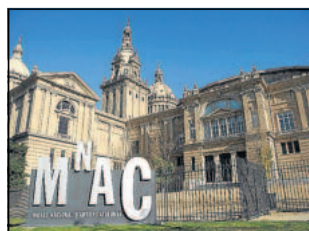
El Servei Català de la Salut, malgrat tots els intents per part dels responsables de l'anomenada «Operació Catalunya», manté unes infraestructures i una capitalització que, malgrat que no està per tirar coets, sí que està per donar un servei digne, generós i més que correcte als usuaris que han d'utilitzar-lo. En l'esforç per descongestionar hospitals i ambulatoris de pacients que van a recollir proves efectuades, van idear la pàgina «La Meva Salut», on a través de la xarxa, i amb un certificat digital o una contrasenya, pots entrar a veure tots els resultats i diagnòstics que els diferents hospitals han determinat. Això no és definitiu, naturalment. L'opinió del metge o metgessa és més important que qualsevol altra cosa, tot i que, per

desgràcia, alguns no necessiten cap valoració. Tanmateix hi ha proves i resultats que, sense ser diagnòstics, serveixen perquè el pacient es faci un seguiment particular. A alguns, i en conec casos força propers, se'ls practiquen analítiques, cada vegada més espaciades, atès que la malaltia s'ha demostrat irreversible. En aquestes analítiques el facultatiu fa el seguiment de l'evolució del mal i intenta la compensació de valors que surten dels paràmetres normals, amb medicació o infusió intravenosa de la necessitat que demostra l'analítica. En aquestes anàlisis hi ha altres mesures que, tot i sent importants, no fan necessària cap interpretació professional, pels motius que he dit abans. L'interessat sí que està al cas d'aquests marcadors, ja que és l'única manera que té de

fer-se una idea mínima de les conseqüències en el concepte temps, per anar-se fent a la idea. Aquestes dades, però, tarden bastant més que la resta, i quan hom surt de l'hospital, clínica o centre sanitari, encara les desconex malgrat que medicament tenen una importància relativa. Per això hi ha gent, força gent, que utilitza la pàgina del CatSalut per, des de casa, mirar aquests resultats. Aquí a Manresa, com a hospital gran on fan tota mena de proves, no més tenim Althaia, ja que els altres clients de l'Institut són l'ICS i la Fundació Sociosanitària de Manresa. Els primers no tenen hospitals a la Catalunya Central i els segons fan més feines de recuperació i pal·liatives que no curatives. L'altre dia vaig llegir que Manresa és una de les ciutats on menys es

fa servir la pàgina de «La Meva Salut». Unes fotografies il·lustren el reportatge, en què es veia una gran sala, amb més ordinadors que treballadors –més gechs que mànigues– i una sensació que t'estaven prenent el pèl. Conec una persona que cada vegada, o una de cada dos o tres, que ha de recórrer a aquest servei, quan la informació ha de venir d'Althaia, no hi és. La primera vegada, en telefonar per esbrinar-ne la causa, li van dir que la culpa era del CatSalut, que estava fent canvis a la pàgina. Va telefonar al lloc i li van dir que CatSalut no estava fent res, que si no hi havia el resultat era culpa del centre sanitari, no d'ells. Tornar a telefonar al primer lloc ja era impossible. A les dues toquen el dos, casualitat de números. L'endemà hi va insistir i van dir que ja ho mirarien, i al

cap de poca estona ja estava penjat. L'última vegada, a aquesta persona li van fer una analítica el 23 de juny i després d'insistir telefònicament cinc vegades, amb la no resposta o la mentida del CatSalut, el 4 de juliol es van dignar a penjar l'analítica amb els resultats que ell esperava. S'estranyen, doncs, que aquí a Manresa la gent no ho faci servir? La resposta que si va al servei de documentació –correctament s'hauria de dir servei de poca documentació– o a l'ambulatori li facilitaran aquesta analítica és, per ella mateixa, una instigació a la no utilització del servei. Sincerament, en aquests centres hi ha gent que es pensa que una bata blanca impressiona i acovardeix. Mentida total, però els que van de color festuc –alguns d'ells, que quedi clar que no tots els fico al mateix sac– encara són pitjors. Animeu-vos i intenteu fer les coses millor. Veureu com podreu.

Visita el
amb
Regió7

M^NAC
MUSEU NACIONAL
D'ART DE CATALUNYA

Disposem d'entrades per visitar el Museu Nacional d'Art de Catalunya. Hi podreu veure les col·leccions residents del museu, d'art romànic, gòtic, renaixement i barroc, el llegat Cambó, art modern, la col·lecció Thyssen-Bornemisza, la de dibuixos, fotografia, numismàtica, gravats i cartells.

LLOC:
Palau Nacional -Parc de Montjuïc

Passeu per les nostres
oficines i obtindreu
**DUES
ENTRADES
GRATUÏTES**
per subscriptor.
(Oferta limitada)